

Chương 188: Thánh Kiếm Tiamata Thánh Tích Của Towan (1) - Nhận Ra Sự Thật

(Số từ: 3384)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

21:00 PM 15/04/2023

Mọi người đang đứng xung quanh nhà thờ. Bất kể có bao nhiêu biện pháp an toàn đã được chuẩn bị, chúng tôi, những người quan sát, đang theo dõi cảnh tượng đó từ những góc xa nhất của Nhà thờ. Khi vị linh mục niệm chú bảo vệ, một bầu không khí thiêng liêng bao trùm Nhà thờ.

Toàn bộ Nhà thờ được bao quanh bởi một bầu không khí nhẹ nhàng, khiến người ta có cảm giác như mọi thứ sẽ kết thúc mà không có bất kỳ rủi ro nào.

Sau đó, Dettomolian, người đang ngồi khoanh chân trước thanh kiếm bị nguyên rửa, bắt đầu làm bầm điều gì đó.

Tôi không biết chi tiết, nhưng tôi đoán rằng anh ấy làm như vậy sẽ bắt đầu nghi lễ. Tôi hy vọng mình có thể tìm ra nguồn gốc của thanh kiếm bị nguyên rửa đó và liệu lời nguyện trên nó có thể bị phá vỡ hay không.

Mọi người đều cảm thấy lo lắng, và chúng tôi ở quá xa trung tâm của Nhà thờ để có thể nghe rõ nội dung những lời lầm bầm của anh ấy.

Tôi có thể nghe được nếu tôi tăng cường khả năng nghe của mình, nhưng tôi thực sự không muốn.

—Một thời gian dài trôi qua.

Tuy nhiên, không có gì thực sự xảy ra.

Tôi và Ellen giao tiếp bằng mắt, nhưng chúng tôi không thể thực sự trò chuyện trong bầu không khí trang trọng đó.

Tuy nhiên, suy nghĩ của chúng tôi là như nhau.

Khi nào điều này sẽ kết thúc?

Khoảng một giờ sau khi nghi lễ bắt đầu, Dettomolian vẫn lầm bầm điều gì đó và những người đứng xung quanh vẫn đang kêu gọi các biện pháp bảo vệ.

Giờ nghĩ lại, nó làm tôi nhớ lại lần tôi đến thăm Câu lạc bộ Nghiên cứu Huyền bí của Dettomolian cùng với Charlotte.

Vào thời điểm đó, Charlotte đã nói rằng trong phòng quá tối, vì vậy tôi đã hỏi liệu tôi có thể bật đèn lên không, và đó là lúc Dettomolian nói điều gì đó.

Nếu làm điều đó, nghi lễ sẽ kết thúc.

Dettomolian nói rằng chúng tôi có thể bật đèn, nhưng sau đó anh ấy sẽ phải trải qua một nghi lễ kéo dài một tuần nữa.

Không, điều đó không có nghĩa là nghi lễ sẽ không chỉ kết thúc sau vài giờ mà sẽ kéo dài vài ngày hoặc thậm chí vài tuần sao? Nếu vậy, những người được chỉ định đến nơi cuối cùng sẽ chết vì kiệt sức. Dettomolian thậm chí có thể dừng lại giữa chừng để ăn và uống gì đó không?

Tôi không biết đã bao nhiêu giờ kể từ khi tôi đến đó.

Tôi không thể hỏi Dettomolian hay các linh mục và pháp sư về những điều đó nữa. Tôi không thể làm phiền họ, vì tất cả họ phải hoàn toàn tập trung vào nhiệm vụ của mình.

Khi tôi định đi ra ngoài, tôi thấy cửa Nhà thờ đã đóng chặt.

Tôi đã nghĩ rằng tôi có thể mở chúng ra và rời đi.

Chúng tôi có thể làm điều đó, nhưng...

Chẳng lẽ mở cửa Nhà thờ, chúng tôi sẽ làm hỏng nghi lễ, hoặc là sẽ làm Dettomolian phân tâm, dẫn anh phạm sai lầm?

Nó yên tĩnh đến nỗi mọi người sẽ nghe thấy nếu chúng tôi lên ra ngoài.

Cuối cùng thì tôi và Ellen bị nhốt trong nhà tù mà không ai có thể rời khỏi đó cho đến khi nghi lễ kết thúc.

Tôi và Ellen ngồi cạnh nhau trên một chiếc ghế dài trong Nhà thờ, chăm chú theo dõi nghi lễ.

* * *

Thời gian đã quá nửa đêm và chúng tôi không thể quay lại ký túc xá.

Ellen dường như sắp ngủ gật vì cô ấy rất mệt. Thông thường, cô ấy sẽ chỉ dựa vào tôi và ngủ thiếp đi.

Tôi không muốn thấy cô ấy lắc lư như thế nữa, vì vậy tôi chỉ kéo cô ấy về phía tôi và đặt đầu cô ấy vào lòng tôi. Đó là tất cả. Những thứ đó không còn là gì nhiều đối với cô ấy hay tôi nữa.

Ellen khẽ tỉnh dậy, nhìn tôi và cố đứng dậy.

Tôi ấn đầu cô ấy xuống, nói với cô ấy rằng cô ấy chỉ nên ngủ nếu cảm thấy mệt mỏi.

Ellen dường như hơi chống cự, nhưng rồi cô đơn giản bỏ cuộc và nhắm mắt lại.

Kiểu tiếp xúc cơ thể thông thường đó đã trở nên dễ dàng hơn rất nhiều đối với cả hai chúng tôi.

Nó không phải là bất cứ điều gì xấu, nhưng...

'Chuyện gì thế này?'

Tôi có cảm giác kỳ lạ như thể chúng tôi chỉ đơn giản là bỏ qua giai đoạn hẹn hò và trở thành một cặp vợ chồng đã ở bên nhau được 10 năm rồi.

Nghi thức vẫn đang được tiến hành, và sự mệt mỏi đang dần hiện rõ trên khuôn mặt của các linh mục và pháp sư.

Không giống như những gì họ đã lo sợ, thanh kiếm bị nguyên rửa không phát ra bất kỳ loại năng lượng hung ác nào và chỉ tiếp tục duy trì trạng thái ban đầu.

Bằng chứng duy nhất cho thấy nghi lễ vẫn đang diễn ra là Dettomolian vẫn tiếp tục làm bầm điều gì đó.

Lúc đầu, tôi nghĩ anh ấy yếu đuối, nhưng thực tế thì không phải vậy.

Dù chỉ có thể nhìn anh từ xa, nhưng tôi không thể nhìn thấy một chút mệt mỏi hay mệt mỏi nào trên khuôn mặt anh.

Nhiều giờ sau khi nó bắt đầu, Dettomolian tiếp tục thực hiện nghi lễ với tư thế giống như khi anh ta bắt đầu.

Theo nhiều cách khác nhau, anh chàng đó cũng rất tuyệt vời.

Cuối cùng, tôi không thể chống lại sự kiệt sức của mình và ngủ thiếp đi khi đang ngồi.

* * *

Có tiếng hét của ai đó đã đánh thức tôi và Ellen.

"Dừng lại! Dừng lại ngay!"

Tất nhiên, tôi và Ellen thức giấc vì tiếng gầm đột ngột đó.

Một linh mục cấp cao dường như đang kiểm soát hoạt động này đã kêu lên lớn tiếng.

"Nếu nhiều hơn thế này sẽ rất nguy hiểm! Cậu phải dừng lại!"

Những ánh đèn đầy màu sắc chiếu xuống chúng tôi qua lớp kính màu của mái vòm. Trời đã sáng rồi. Tuy nhiên, tôi và Ellen không thể không tập trung chú ý vào những gì chúng tôi có thể thấy đang diễn ra dưới ánh sáng hắt qua những ô cửa kính màu.

Một luồng năng lượng đen kỳ lạ bốc lên từ thanh kiếm bị nguyên rửa và đang ngọ nguậy đầy đe dọa dưới ánh sáng rực rỡ.

Đó là một luồng năng lượng đen khổng lồ, có kích thước tương đương với bức tượng Towan.

Mọi người đều hồi hộp quan sát thứ năng lượng kỳ dị đó di chuyển như thể nó đang sống.

"Tuy nhiên, cần có thời gian để... chấm dứt nó..."

"H-hiểu rồi. Chỉ cần nhanh lên. Cố lên. Dừng lại đi. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra nếu cứ tiếp diễn như vậy".

Có vẻ như năng lượng kỳ lạ phát ra từ thanh kiếm vẫn chưa gây ra bất kỳ tai nạn nào, nhưng nó vẫn tiếp tục lớn dần lên, vì vậy họ dường như tin rằng nghi lễ không nên tiếp tục nữa.

Tôi không chắc là do Dettomolian đã kiểm soát được nó hay do kết giới của các linh mục, nhưng có vẻ như nó không tấn công bất cứ ai.

Tuy nhiên, nguồn năng lượng nguyên rửa khổng lồ, quỷ quyệt dường như có sự sống và hơi thở đó chỉ có thể làm kinh ngạc tất cả chúng tôi tập trung tại nơi đó, ngoại trừ Dettomolian.

Trong khi mọi người cảm thấy lo lắng, một thời gian lại trôi qua và năng lượng kỳ lạ phát ra từ thanh kiếm bị nguyên rửa đã quay trở lại với nó.

“Cái đó... Cái gì vậy...?”

Ellen dường như có một số câu hỏi cơ bản.

Chúng tôi biết rằng thanh kiếm rất nguy hiểm, nhưng cả tôi và Ellen đều không nghĩ rằng nó sẽ nguy hiểm đến thế.

Dettomolian cuối cùng đã dừng nghi lễ giữa chừng, chủ yếu là do mọi người lo sợ rằng điều gì đó không thể đảo ngược có thể xảy ra nếu họ tiếp tục tiến xa hơn.

Sau khi năng lượng đen biến mất, các pháp sư bắt đầu hành động bằng cách dấn vào thanh kiếm bị nguyên rửa.

Mọi thứ dường như đã lắng xuống, nên tôi và Ellen đi về phía trung tâm của nhà nguyện.

“Các bạn có phải là sinh viên đã mang thứ này đến đây không?”

“Đúng vậy.”

Anh hỏi tôi với vẻ mặt nghiêm túc. Những sinh viên duy nhất xung quanh đó là Ellen, Dettomolian và tôi, và chúng tôi đã nói rằng chúng tôi sẽ đến để quan sát nghi lễ.

“Tôi sẽ không mắng cậu. Cậu đã ngăn chặn đối tượng nguy hiểm này đe dọa thế giới. Làm tốt lắm.”

Có vẻ như anh ấy không muốn mắng chúng tôi.

“Tuy nhiên, nó quá gớm ghiếc. Tôi không biết nó là gì, nhưng chúng ta không thể giữ nó trong Temple lâu hơn được nữa.”

Đó là những gì anh ấy nói. Nó không chỉ là một thứ nguy hiểm vừa phải. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn không biết nó là gì. Do đó, quyết định vứt bỏ hay niêm phong nó sẽ không thay đổi. Tôi không thể yêu cầu thử thêm một lần nữa.

“Không... tôi biết nó là gì...”.

Tuy nhiên, đúng lúc đó, Dettomolian loạng choạng đi về phía chúng tôi, có lẽ vì thức cả đêm.

Tôi không biết ban đầu anh ấy định làm gì, nhưng buổi lễ đã bị cắt giữa chừng. Tuy nhiên,

Dettomolian vẫn tìm ra nguồn gốc của vật thể bị nguyên rửa đó.

“Là thật sao? Cậu có thể tìm ra thứ... gồm gìếc đó là gì không?”

“Không chính xác, nhưng... Vâng...”

Người phụ trách nhìn Dettomolian như muốn thúc giục anh ta nhanh chóng nói cho chúng tôi biết.

“Đó là một thứ gì đó... rất cổ xưa... Nguồn gốc của nó rất cổ xưa... cổ xưa đến mức người ta không thể biết nó bắt đầu tồn tại từ khi nào...”

Mặc dù anh không thể tìm ra nó là gì, nhưng nó là một thứ gì đó cổ xưa hơn bất cứ thứ gì trên thế giới này... Một vật thể lâu đời hơn đá và đất.

“Đó là thứ đã được tạo ra trước khi... thế giới tồn tại.”

Một cái gì đó cổ xưa hơn thế giới... Tôi không thể hiểu ý của anh ta, nhưng vị linh mục có vẻ rất kinh ngạc.

“V-vậy thì... Vậy thì... Không đời nào. Đừng nói với tôi...”

Vẻ mặt của Ellen trở nên nghiêm túc như thể cô vừa nhận ra điều gì đó. Cô lẩm bẫm trong sự bàng hoàng.

“Một thánh tích...?”

Vật thể đó tồn tại trước khi hình thành thế giới này bởi vì nó là thứ thuộc về các vị thần đã tạo ra thế giới.

Một vật thể cổ xưa hơn bất cứ thứ gì được tìm thấy trên thế giới này...

—Thánh tích của một vị thần.

Dettomolian phát hiện ra rằng thanh kiếm bị nguyên rửa thực sự là một Thánh tích. Một cái gì đó cũ phải là một cái gì đó như thế.

“Hai người...”

Vị tư tế tối cao nhìn Ellen và tôi trong sự kinh ngạc.

“Nếu đó là sự thật, những gì các bạn tìm thấy... Có vẻ như là một thánh tích của quỷ. Các Ma Thần dường như cũng đã mang Thần vật của họ đến thế giới này...”

Một thánh tích của các vị thần phát tán năng lượng ô uế giúp hồi sinh người chết...

Nếu quả thật như vậy, nhất định phải là Thánh Tích của Ma tộc, không phải Ngũ Thần.

Vị linh mục cao cấp dường như không có lựa chọn nào khác ngoài việc đi đến kết luận đó.

“Ma thần được biết là có sức mạnh như vậy là... Thần Tham Nhũng. Kier... Thứ đó có phải là Thánh tích của Kier không?”

—Kier - Thần Tham những, tương ứng với Thần Thanh khiết.

Lần đầu tiên trong lịch sử loài người, Thánh tích của Ma thần đã được phát hiện.

Anh chàng dường như cảm thấy bối rối như không biết cảm giác vui sướng hay sợ hãi ở đâu trong tình huống này.

“...Một thánh tích của Ma Thần...? Kier?”

Điều tương tự cũng xảy ra với Ellen, người dường như đang chìm đắm trong suy nghĩ.

Tuy nhiên, tôi choáng váng vì một thứ khác.

Không có Ma Thần. Quỷ và con người thực sự tin vào cùng một vị thần...

Sau đó, theo cách đó, cũng không thể có bất kỳ Thánh tích nào của Ma Thần. Giáo hội của Ma thần đã tồn tại, và những người tin vào nó cũng có thể sử dụng [sức mạnh thần thánh], nhưng không đời nào một “Ma thần” có thể gửi Thánh tích của họ xuống.

Không có thứ gọi là Kier, Thần Tham những. Thần Tham những - Kier, chỉ là một tên gọi khác của Towan, Thần Thanh khiết.

Nếu Dettomolian đúng, chắc chắn rằng thanh kiếm bị nguyên rửa là một Thánh tích.

—Có năm Thánh tích đại diện cho các vị thần.

Tuy nhiên, chỉ có hai người trong số họ được xuất hiện trong tiểu thuyết gốc. Alsbringer, Thánh kiếm của Als, Thần Chiến tranh, và Lament, Thánh kiếm của Mensis, Thần Mặt trăng.

Về phần ba Thánh tích còn lại, tôi chưa bao giờ thiết lập chúng, vì chúng không cần thiết phải xuất hiện trong câu chuyện. Rốt cuộc, không có lý do gì để hiển thị tất cả năm người trong số họ.

Tuy nhiên, giờ đây cuốn tiểu thuyết đã trở thành hiện thực, ngay cả những Thánh tích không xuất hiện trên sân khấu chính của câu chuyện cũng sẽ tồn tại ở đâu đó và có lịch sử của riêng chúng.

Ellen và tôi đã tìm thấy thứ được cho là Thánh tích của Kier ở Darklands.

Không có Ma thần và không có Thánh tích của Quỷ, nhưng thứ đó vẫn là Thánh tích—nó có sức mạnh chống lại khái niệm về sự thuần khiết của Towan.

Do đó, cuối cùng, có thể kết luận với xác suất khá cao rằng danh tính thực sự của nó chính là Thánh tích của Thần Thanh khiết - Towan.

Chỉ do một số tình huống phức tạp hoặc vì Giáo hội Ma thần mà sức mạnh của thanh kiếm đã được thể hiện theo hướng hoàn toàn ngược lại.

Ban đầu tôi chỉ thiết lập Alsbringer và Lament.

Tuy nhiên, khi tôi bước vào thế giới này và tham gia một số lớp học liên quan đến tôn giáo trong học kỳ đầu tiên, tôi đã biết về ba Thánh tích khác. Tôi chắc chắn rằng đó là Thánh kiếm Tiamata.

* * *

[Nhiệm vụ xuất hiện – Thánh kiếm Tiamata]

[Mô tả: Bạn phát hiện ra rằng vật phẩm mà bạn kéo về từ Darklands thực sự là Thánh kiếm Tiamata, bị hiểu nhầm là Thánh tích của một Ma thần?! Thật là một sự trùng hợp khó tin?! Giống như mọi thứ trong tiểu thuyết của bạn.]

[Phần thưởng: Đã được trao rồi.]

Nó đã được đưa ra...

Điều đó có nghĩa là gì?

Có phải phần thưởng đã xác nhận rằng đó thực sự là Thánh kiếm Tiamata?

Thông báo hệ thống đó ít nhiều trực tiếp nói rằng thứ đó chính là Thánh Kiếm Tiamata. Điều đó đã chứng minh rằng suy luận của tôi là đúng, và có vẻ như đó là phần thưởng...

Nó có nghĩa là nói với tôi rằng tôi nên thử lấy nó bằng cách nào đó ngay bây giờ khi nó xác nhận rằng đó là Thánh kiếm đó?

Tôi biết rằng thanh kiếm bị nguyên rửa không chỉ là một vật bình thường. Thứ có thể phát tán năng lượng tà ác ra khu vực rộng lớn xung quanh nó và mang người chết trở lại, về cơ bản tạo ra một vùng đất đầy Zombie, không thể là thứ tầm thường được.

Vì vậy, dù biết là nguy hiểm nhưng tôi không dễ dàng bỏ cuộc.

Tuy nhiên, một cách tự nhiên, tôi không bao giờ có thể dự đoán rằng danh tính thực sự của nó sẽ ở cấp độ Thánh tích của Thần. Ba Thánh tích mà tôi chưa thiết lập có vị trí riêng của chúng trong thế giới này, và tôi và Ellen tình cờ tìm thấy một trong sự cố đó ở Darklands.

Nếu không có tôi, nó đã bị vứt bỏ hoặc phong ấn như một loại thanh kiếm đáng ngại nào đó mà không hề bị hiểu lầm là Thánh tích của Ma Thần.

Tất nhiên, Temple sẽ không bao giờ cho phép bất cứ ai sở hữu thanh kiếm đó và sẽ cố gắng cất giấu hoặc phá hủy nó.

Tôi không chắc liệu họ có khả năng phá hủy một Thánh tích hay không, nhưng rõ ràng là họ sẽ không để bất kỳ ai có được nó.

Tôi đã tìm thấy nó, nhưng cuối cùng nó không phải của tôi.

Trong tình huống đó, nếu tôi khẳng định muốn có thanh kiếm đó, họ có thể nhằm tôi với dị giáo.

‘Thằng khốn, trước giờ bọn tao tưởng mày mê muội đến thế cũng phải nghi ngờ đấy!’

Rất có thể Temple sẽ ra tay như vậy.

Tiamat là phần thưởng đã được trao cho tôi.

Vui lòng nhận lấy nó.

Nó dường như là như vậy.

* * *

“Thánh tích của Ma Thần...”

Trên đường trở về ký túc xá, Ellen cứ lẩm bẩm một cách trống rỗng. Tôi là người duy nhất biết sự thật.

Đối lập với Thần Thanh Khiết - Towna >< Thần tham nhũng - Kier.

Rất ít người, kể cả tôi, biết rằng hai vị Thần thực sự là một và giống nhau.

Nhưng có một câu hỏi:

Nếu không có Ma Thần, tại sao Thánh Kiếm Tiamata lại nắm giữ một sức mạnh hoàn toàn trái ngược với thuộc tính của Thần?

Các Ma Thần có các lĩnh vực tương tự hoặc đối nghịch với các Vị Thần ban đầu. Trong trường hợp

của Towan, Thần của sự thuần khiết, Ma thần tương ứng của nó có lãnh địa đối lập.

Tuy nhiên, nó ban đầu là Thần của sự thuần khiết. Nếu tôi tin vào Towan là Thần Tham nhũng, liệu tôi có thể sử dụng sức mạnh của sự tham nhũng không?

Vậy có phải những kẻ tôn thờ Giáo hội Ma thần đã làm hỏng Thánh kiếm Tiamata? Điều đó có khả thi không?

Dù sao đi nữa, với những thứ như hiện tại, mọi người không thể không tin rằng thanh kiếm bị nguyên rửa là thánh tích của Kier, Thần Tham nhũng—rốt cuộc thì nó thực sự đang phát tán năng lượng tà ác.

Nếu ai đó nói rằng đó thực sự là Thánh kiếm Tiamat, thay vì gọi đó là lời bóng bẩy, thì mọi người sẽ lo lắng liệu bạn có bị đập đầu hay gì đó không. Đó là tình huống nực cười làm sao.

Nếu tôi để mọi thứ như vậy, tôi sẽ bị đánh cắp phần thưởng ngay trước mắt mình.

Tôi phải tìm cách nào đó...

Trước tiên, tôi phải chuẩn bị mọi thứ có thể, nhưng tôi không thể để Thanh kiếm thánh xuất hiện từ hư không đó lấy đi khỏi tôi.

Ellen và tôi trở lại ký túc xá Royal Class trong sự im lặng hoàn toàn.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading